

[Aase Olesen.]

der, anslår, at der i de kommende 10-15 år vil være et totalt investeringsbehov på 300 mill. kr. årligt. Hvis vi nu forestillede os, at denne foreslåede aftrappingsordning på de 30, 20 og 10 pct. ikke havde nogen, skal vi sige animerende virkning på virksomhederne til at investere hurtigere og mere i miljøbeskyttelse, så ville der ifølge disse regler kun blive tale om et tilskud på i alt 180 mill. kr. Hvis man derimod forestillede sig, at lovforslaget virkede efter hensigten og f. eks. medførte en fordobling af investeringerne i bare det første år, og derudover de to andre år 300 mill. kr., sådan som udvalget forestiller sig, så ville vi komme op på et tilskud på 300 mill. kr. i løbet af de 3 år i 1973-priser.

Udvalget fastslår endvidere i sin første indstilling fra marts 1974, at forbedringer af afskrivningsreglerne ikke er en tilstrækkelig støtte, specielt ikke for virksomheder med ringe eller intet overskud. Man foreslår i stedet for, at der eventuelt kunne gennemføres en ordning med investeringsfradrag, men man kan vel sige det samme om denne ordning som om ændrede afskrivningsregler, at det for øjeblikket måske ikke er særlig tillokkende for virksomhederne. Der er mange virksomheder, der for øjeblikket er i en sådan situation, at de har meget svært ved at bære de byrder, som miljøloven pålægger dem.

Det har været nævnt her i dag af en af ordførerne, at man var klar over i diskussionen om miljøloven, at det ville blive et af de problemer, man kom til at se på. Der var, så vidt jeg har forstået, dengang i folketinget en udbredt forståelse for, at allerede etablerede firmaer på en måde bliver ramt i flæng af miljøloven, forstået på den måde, at da de i sin tid er blevet til, da de er blevet opbygget, har man ikke kendt til miljøproblemerne og de ting, der skulle foretages for at beskytte miljøet, på samme måde som vi gør i dag. Derfor kan man på en måde sige, at miljøloven rammer allerede etablerede virksomheder i flæng. Sagen er nu, at en

mængde virksomheder står over for meget strenge krav fra miljøstyrelsen, og det skulle nødvendigvis gå sådan, at vi med gennemførelsen af miljøloven kom til at lukke virksomheder. Det er ikke ligefrem det, vi har brug for i denne tid.

Jeg vil gerne takke ministeren for den positive stilling, han har taget til vores forslag. Jeg forstår, at ministeren har nogle betænkeligheder, men de er dog meget indirekte udtrykt. Der står, at man nøje må overveje, hvorvidt tilskud eller låneordninger er det rigtige, og hvorvidt nu også anstrengelserne står mål med resultaterne. Det er klart, at det også er det, vi gerne har villet diskutere. Det udvalg, der blev nedsat af forhenværende miljøminister Jens Kampmann i november 1973, havde, hvis jeg har forstået det rigtigt, til opgave at komme med en indstilling med henblik på et lovgivningsinitiativ allerede i samlingen 1973-74. Det er ikke sket, og derfor synes jeg det er rimeligt at man nu virkelig fik gang i arbejdet.

Min taletid er udløbet, så jeg skal nøjes med at sige, at jeg endnu en gang takker for den positive indstilling. Vi vil også håbe på, at ministeren vil medvirke til at fremme udvalgets betænkning, så vi meget hurtigt får tingene på bordet i udvalget.

Miljøministeren (*Helge Nielsen*):

Jeg har kun to små, korte bemærkninger til de spørgsmål, der er blevet stillet.

Først spørgsmålet fra fru Birte Weiss om, hvor meget beskæftigelse der ligger i forslaget. Jeg kan sige, at vi har foretaget en beregning af det, og der regnes med ca. 2.700 mand i 1 år for de 500 mill. kr., som forslaget taler om.

Så spurgte man også om, hvor lang tid der ville gå, inden betænkningen fra Elkær-Hansen-udvalget ville være færdig. Jeg vil svare, at vi skønner og regner med, at den vil være på bordet inden en måned.

Så vil jeg godt generelt sige, at al den velvillighed, jeg har haft over for dette forslag, ikke betyder nogen rokning ved det